

#

Õnnis

Surma = woote

lus. jees

koolja walwamise nink kirštu
panemise, ära saatmise nink hauda
panemise laulud.

Wälja andnu

J. Sarrapuu.

Teine trükk.

Tartuu.

Trütitu J. Kerdo kuluga.

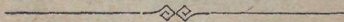
1893.

#

Sunnis Surma-woote

lus jees

toolja walwamise nint kirstu panemise,
ära saatmise nint hauda panemise laulud.

Wälja andnu

J. Sarrapuu.

Tartun.

Trükkitu J. Kerdo kuluga.

1893.

Ar 893

5nnis

101 333 x

0.08

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 16. іюля 1893.

Genkõne.

„Saatke hengämä neid, keä wäsiinü omma,“ ütleb prohwet Zesajas. Et niüid see saatmise man siin hädä = orun wäega paljo kaibamist nink filmäwee walamist om, jis tahap Issänd, see waeste laste ja läski hoolekandja, kõiki perräjääjid kurwastetuid oma kalli elu sõna läbi jälle röömustada, kui Temä kuulutap ja ütley: „Kes siin filmäweega külwäwä, neil saap sääl röömu põimamine!“ See hoole kandmine — et sääl tõisel pool hauda saas röömu põim olema — ei ole ju mitte ristirahwa seän otsa saanu. Mä ole sedä ära tundnu, seega, et mittu wanna nink noort inemist omma mino käest nõudnu ja pallelnu neid laulu wärsse, mes nimelt surma sõnumid toowa. Häämmeelega ole ka näide palwet egäförd

täitnu, kui niisugutsid raamatufesi johtu käeperrä olemat. See näütäp, et mitme sedä häämeelega wasta wõtwa, mes kuningas Saalomon oman Koguja raamatun ütley: „Paremb om leinämise kotta kui rõõmu kotta minnä.“ (Kog. r. 7, 2.)

Seesama eenpool nimetedu mõtte om ka minu kät kirjotama pandnu.

Wõta sis armas weli nink sõsar, see „Dnnis Surma = woote“ ka omma maija niisugutsel kurwal tunnil trööstjas ja kinnitajas wasta. Ent Issänd andku, et meie iks wõissi sel kodootsmise ajal sedä nõuda, mes meije rahule waja om, ja wõissi ütten laulda nii kawwa kui weel siin teekäümisel oleme: Sa karja Issänd kuule palwe hääli, Mes tõstetas So poole ilma päält!

Wäljääandja.

1. jago.

Meiltsje surma laulu.

1.

Wiis: Kuis illus Jeesu mörtsja om.

1. Mo henge laiw om pääsnii täält
See lainetawa mere päält
Jerusalemi wärjale!
Jššanda armu karjale!
Sa karja Jššand kuule palwe häält,
Mes tõstetas So poole ilma päält!

2. Näts! häda-orust ilma päält
Mii mitu lääwä siist nink säält,
Küll leinäten ja filmä ween
Nink rasken ristin surma heen;
Sa kuule, Jššand, näide puhkamist
Nink anna surmatunnil koštotust.

3. Meil ole saatjas Jeesuksen,
Siit ilmalaanest minemän,
Kes kuulet kurbe puhkamist,
Ning waeste laste leinämist;
Kes trööstit kõiki waesid, wiletsid,
Nink pessät maha waimu kõrgetid.

4. Jks hõikame siist risti-teelt :
 Sa kuule kurbe palwe häält ;
 Näil' anna rahu, hengämist,
 Sa arwo Jssänd, Jeesus Krist,
 Kes mulla põrmu lääwa hengäma
 So armu üsjä sisse rahoga.

5. Ohf ma küll külmä hana lää,
 Sa siiski Jssand tähes jää
 Mo hawwa pääle ristifest,
 Kost loetas Sinu sõnakest ;
 Kes koolwa Jssändan siin ilma pääl,
 Nee saawa krooni ütškörd kätte jääl.

6. Kui nii mo elo lõppenu
 Nink ka mo tegu teeninu,
 Kui ole ilman wäärduü ma
 Kõik risti, waiwa, hättä ka,
 Sis küll mo iho handa kannetas,
 Heng püha seltsi taewa annetas.

7. Siis taewa liina wäräwa
 Mull' hendä üles awawa, —
 Mo wijäs sisse rõõmsaste,
 See taitwa Boona pulmale,
 Ta wereðigusest mul rõiwas ka,
 Mis ristmisest ilm-püretamata.

8. Oh Woon! oh Woon! sääl järje pääl —
 Nii laulap meie helle hääl.
 Oh Woon! kes ristin tappetu!
 Oh Woon! kes maha mattetu!
 Sa taiwa liina püha kuningas,
 Mo kittus lät so perrä suurembas.

9. Siist taiwa koorist laula ma,
 Niiid teile õnna häälega:
 Oh latse! nink oh wanemba,
 Oh sõjare! nink welle ka,
 Oh kuulge ikkes Jeesu sõna häält,
 See sääd teid ka siija ilma päält.

10. Oh tulge, tõtke, rühke ka
 See Woonna armo tennäma.
 See Woon, kenk perält pühäüs
 Nink kittus, au ja armustus.
 Maa — taiwas! kumardagu Temä een —
 Hallelujah weel laulge ussu seen.

2.

Wiis: Mino süda rõõmustelle.

1. Sunial walmist inemese
 Mulla põrmust, üttelise
 And ka tälle hengefese
 Glo-hõngust, iho siisse.

Inemine pidi jõudma
 Jumalikun wäen nink nõudma,
 Eesä armsas latses saada,
 Nink Täll' usutawas jääda.

2. Ent — näts' inemise petjä
 Siug — kes kawwal henge rikjä,
 Tulli meelitawan kõnnen
 Riisama, nink petjin sõnun
 Inemisi esitama,
 Onjast aijast ärä a'ma
 Dhakide wälja pääle,
 Walu, waiwa, murre maale.

3. Ürra fatte õnnis elo.
 Tee pääl een? — Mes muud kui walo!
 Tee pääl saiswa pimme mõtša,
 Dhaka ning orjawitsa.
 Kisti tuule puhkwa pääle,
 Andwa kuulda omma hääle.
 Niida inemiste meele,
 Lääwä ristin rasse teele.

4. Lootus om nüüd otsa saanu,
 Õnnis elo maha jäänu.
 Walu, waiw nink filmäwesi
 Kostutagu meid nüüd esi
 Siin, kon ootwa wastse waiwa,
 Egal ajal murre päiwa.

Niida inemiste meele,
Lääwä ristin raske teele.

5. Paistma nakkap wastne walgus,
Näile tõsep taiwa selgus.
Naise seemnest taiwa Looja,
Toowotap näil' õnne tooja!
Tee päält kaowa pimme mõtša
Ohaka ning orjawitsa.
Utu filmä Jeesust nääwä,
Temä pääle lootma jääwä.

6. Ohk kül nemä usun ootnu,
Siski omma tühjält lootnu;
Pimme haud om näid jo katnu,
Surma wägi maha matnu,
Siski toowotus om näile
Õsäst antu nii kui meile;
Kõik kes usun hauda lännu,
Jeesu arm neid õiges tennü.

7. Abram, Siisak, Jakob, Joosep,
Mooses, Joosua ning Kaalep,
Saalomon ning temä sugu,
Iisraeli rahwa lugu
Dli ammu otsa saanu,
Pimme haud jo warjotanu;
Näts' — siis tõssi taiwa selgus.
Sis na'as paistma wastne walgus.

8. Ujutwamembide filmä
 Omma seda wotnu ilma,
 Nemä lätsiwä siist ära,
 Perrä jäij näist ilma käre,
 Nemä omma jo siist tötnu,
 Pimme haud näid maha matnu;
 Ent mo film om Jeesust nännü,
 Usun Tälle wasta lännü.

9. Ma näij Jeesust seimen siindwät,
 Ma näij ka Taad risti kandwat.
 Ma näij Tedä aijan ikwat,
 Ma näij Tedä ristin rip'wat.
 Ma näij Temä hauda pandmist,
 Perän walu, waiwa kandmist.
 Ma näij Temä hawwast tötmist,
 Taiwan ka Ta trooni wötmist.

10. Mes sa pelgät, hengekene?
 Mes sa hirmut, häädäline?
 Mes sa kõnnit katen mötten?
 Hõika Jeesusega ütten:
 Surm! kos om so astal jäänu?
 Põrgu haud om otsa saanu.
 Seega kui mo Jeesus tõsnu,
 Surma wõimusest om pääsnu.

11. Kui siin sino teeraafene
 Otsa lõppes hengekene!

Kui siin siin wõitlemine,
 Usun wäärtii, waiwaline,
 Kui so elo laiwakene,
 Siikwist laenist usun enne,
 Naho randa armust kandas,
 Sis sull' krooni pähä pandas.

12. Lauka sis nüüd usun pääle,
 Tõsta rõõmsast' omma hääle,
 Sest so waiwaline elo
 Saap siin otsa, kon om walo.
 Kui so usin laiw siist pääsu
 Glo-päiwlik üles tõsnu.
 Sis om rõõmu põimamine,
 Ght siin ikken külwamine.

13. Niida tule weel iks ütten,
 Kuule, Jeesus üttelep tõtten:
 Walwa, palle, käänä meele,
 Tõtta usun taitwa teele,
 Sis saap õnnis hengamine
 Nulla põrmun, inemine.
 Tule niida mino perrä,
 Wäärä ärä ilma färrä.

14. Mes ma wiimselt sis weel üttele
 Sulle: Hengekene mõtle,
 Et sa oled Gsfast loodu,
 Temä armust ilma toodu.

Temä and sull' hengefese
 Glo-höngust, iho sisse —
 Anna sedä Temä kätte,
 Kuit sa saat Ta trooni ette.

3.

Wiis: Minu waejus on ilmarwamata.

1. Täambä om so teereis otsa saanu,
 Hengä rahun hengefe,
 Surma wari om so warjotanu
 Elo päiw läts loojale.
 Waiwaliko ilma reisi sammu
 Omma kōif jo maha jäänii ammu.
 Niiüd so laiw sai lainetest
 Rahu randa igäwest.

2. Löppetedu omma elo päiwa
 Kaduwa maailma pääl.
 Otsan omma kōif so risti waiwa,
 Heng jo rōdmustap hend' sääl.
 Kon kōif pühä Woonal laulu laulwa,
 Engli häälti ikkes pääle kuulwa
 Teejust kitwät järje een
 Taiwaliko rōdmu seen.

4.

Wiis: O pä, täis werd ning jooni.

1. Mes wõip mo elo olla
Siin maa pääl, muud kui rist?!
Mes wõis mull' wiimselt tulla,
Kui mul es oles Krist?!
Kui ma kõit ilma nõwwas,
Ta rikkust awwoge; —
Ent Jeesfukest es sõwwas —
Lääs hukka wiimate.

2. Ent kui mul Jeesfukene
Oni ikkes filmi een,
Siis wõip mo laiwakene
Maailma mere seen
Küll julgest ikkes sõuda
Päiw päiwast edesi,
Nink wõip weel wiimselt jõuda,
Hä raho randagi.

3. Kui sis mo päiwäkese,
Sen usun lõppewa,
Nink kõit mo waiwakese
Nii otsa saawa ta;
Sis wõi ma rõõmsast sinnä
Zioni mäe=e=le,
Siist ilmast rühken minnä,
Jesfu hää kää=e=le.

4. Zioni pühä mäele
 Ma tahan töttata,
 Sääl tõsta omma hääle,
 Nink laula rõõmoga:
 Oh pühä, pühä, pühä,
 Om Jummal nink see Woon!
 Ta järje ette maha
 Ma heidä põrmu seen.

5. Ma nüüd jo taha fittä
 Siin usun ilma pääl
 Sest, mes mull' ütškörd nättä
 Saap olema wist sääl. —
 Ma enne küll weel jõwwa
 Hengüse hawwale,
 Ma rühken siist weel jõwwa
 Mattusse aijale.

6. Sääl illos aijakene
 Om mulle ehitet',
 Sääl mulla majakene
 Om mulle walmistet'!
 Sääl lamme mina maha
 Sääl om hä hengadä.
 Sääl unetada taha,
 Kõik waewa rõõmuga.

7. Mo pää man säetas mulle
 Weel kallist ristifest.

Sest anna tenno Sulle
 Ma Jeesus, südamest.
 Sa ollit teekäimisel
 Mo ainus henge õn,
 Sa ollit hengämisel
 Ka mino Jeesuksen.

8. Niiüd wõtke kokko panna,
 Muut kiristu lawwafest,
 Nink mulle kätte anda
 Mo mulla hawwafest.
 Ma pane usun jalla
 Nink kae kokku ka,
 Ja lähä mättä alla
 Issändän hengäma.

5.

Wiis: Oh tõsttem omma hääle.

1. Oh päiw! täüis aiwo illo,
 Mes täämbä tõsnu siin,
 An ikkes rist ning wallo,
 Ja rasse iho piin
 Om tennü tõttest tööd.
 Niiüd lauldas jo: hääd ööd
 Zioni wõitleja!
 Niiüd hengät rahuga.

2. So ello päiwäfene
 Om alla kaldunu.

So usu laiwaakene
 Om randa jaadetu
 Nüüd risti waiwa jeest
 Riikwa laine weest.
 Sa oled pästetü,
 So teereis lõppenu.

3. Nüüd om jo kätte tulnu
 See ammu oodet' päiw.
 Oh om küll ikkaw olmu
 Siin oota, kon so laiw
 Sai mure lainetest,
 Nink weel waest filmä weest
 Küll raskest waiwatus,
 Näts — nüüd näüis lõppetus!

4. Kui omma siis ne sammu
 Siin lõpnu usuteel
 Nink kui so Jeesus ammu
 Om astnu sino eel,
 Siis om sul taiwa riik.
 Gi tee siis jurma piik
 Sull' enämb wallu sääl,
 Nii kui siin ilma pääl.

5. Sääl wõit ja selgest nättä,
 Mes usknu ilma seen.
 Sääl wõit siis maha fatta
 See Woona järje een,

Kes ristin tappetu,
 Nink maha mattetu,
 Ja tõusnu awwoga.
 Oh kumas sinnä sa!

6. Ei enämb päiw sääl taha
 Wist walgust kaota,
 Ei enämb sääl jä maha
 Ta selge paistus ka,
 Kui sündi Kolgatall
 Sääl waiwa, risti all,
 Niiüd kuulus Jeesu häält
 So hõikwat trooni päält.

7. See trooni manu taha
 Ma julgest ruttata,
 Hend heidä sinnä maha
 Hää teno lauluga:
 Mu kittus, Jhsänd, ja
 Tõud, tarkus, rikkus ka,
 Nink weel: Halleluja!
 Sull' olgu lõpmata.

8. Mes ma sis enämb hirmu,
 Et siist weel mulda lää?
 Ei jä ma mulla põrmu,
 Ma sa säält pääsemä,
 Kui minu Jeesu häält
 Om kuulda ilma päält:

Kõik koolnu tõsege
Nink hawwust päsege.

9. Sis ma ka üles tõse
Sääl uskliffuidega,
Nink hawwa hõlmast päse
Seletü ihoga.

Sis om kõik mino õn
Käen, nink mo hengeken
Tund taiwa rõõmu jest,
Kui pää kand kroonifest.

10. Oh tõtta, ristirahwas,
Ka sinnä minemä,
Nink ole ikkes wahwas
Ja ärä wiwitä ;
Mig lenden mööda lääp,
Surm kõigil osas saap.
Oh tule, tule jo --
Näts', Jeesus kutsup jo.

6.

Wiis: Oh Jeesus Krist, Sa kõrgemb õn.

1. Siis hengä nüüd mo armas hõim,
Siin wiimisen surma-wooten,
So heng kui õnnis taewa waim
Nüüd eläp Eesä majan.

Sa olet taplust tappelnu,
 So jooksmine on lõppenu,
 Sull' taiwan wannik antu!

2. Nii kui nüüd tämbä hawwa öö,
 So iho finni kattap,
 Nii katku päiwlik kõik so töö,
 So iho forjus sattap.
 Ent mes sest kahjo, armas heng,
 See looja wäkkew elo hõng
 Saap iho wastses looma.

7.

Wiis: Jeesus, kes mo lootus om.

1. Laske mul nüüd ruttata
 Ilma laanest taiwa poole,
 Laske minol lahkuta
 Ilma karest, kui ma koole,
 Taiwa liina tahan ma
 Himoga siist tõttata.

2. Mina tiija lootusen,
 Et mo Jeesus minno oodap,
 Nink näe ütškõrd rõõmusten,
 Et Ta elo weest mo joodap,
 Sest sääl näe selgüsen,
 Mis siin ootnu julgusen.

3. Rõõmusten ma jätta nüüd
 Maha sedä ilma karrä,
 Sest et mino ainus püüid
 Om: siist minnä Jeesu perrä ;
 Sää! om otsan wiletsus —
 Ent lõpmata õnnistus.

4. Mina laula rõõmsaste
 Ütte laula tõise pääle,
 Teekäümiselt wiimate
 Tule ma mo Esä=maale.
 Taiwa tahra wiasse
 Mino õnsa seltsile.

5. Sää! om sis kõik päiwä töö
 Ärä tettü hädaline ;
 Sino rasse patto yö
 Om sis otsan, inemine.
 Õnsan seltsin laula ja :
 Pühä! rõõmsa häälega.

6. Taiwa teele nafka siist
 Usu julgusen sis rühkmä,
 Kui ka om küll taplemist
 Ilma laanen, siiski pühkmä
 Saab sul armas Jeesuken
 Silmist wett, teekäümisen.

7. Riihi, riihi hengefen,
 Kitiast wärjast siise minnä!
 Tõsta üles palwusen
 Usu-kät, siis saat sa sinnä,
 Kon kõik õnša kittäwä
 Woonafese jätmätä.

8. Gõt küll korplik, kiwene,
 Näiis siin sino teerakenne
 Olewat. Iks edese
 Riihi siiski, rutta enne
 Kiwest mööda, mättist ka
 Saad sa üle lendama.

9. Murre päiwä pidäwä
 Sinno ka weel waest siin kiini,
 Omma wõrku widäwä
 Ilma hääle inemisi. —
 Murre päiwist päset sa
 Ütskõrd ära ootmata.

10. Kas ei ole paljo küll,
 Kes siin sedäsamma tundnu?
 Ent jo heng'wä mäta all —
 Ma ka omma risti kandnu!
 Maagi palle jätmätä:
 Kunas ma ka sinnä sa!

11. Naine leinap omma meest,
 Nink mees puhkap naise perrä ;
 Wanemba ka filmä weest,
 Ikken saatwa latsi ärrä ;
 Sõsar weljä, weli ka,
 Mõlemba siist lahkuwa.

12. Waese latse, läsjä ka,
 Tõstwa ikken omma hääle,
 Perrä lääwä itma na
 Omatside haudu pääle ;
 Ent ei kuule enam häält
 Mulla põrmust kostwat säält.

13. Nühken ärä tõttawa
 Armu suud weel ristil anden,
 Teesust nemä wõttawa
 Söämehe kodo kanden,
 Sedä läski pühä meest,
 Nink kes waesil emä (esä) eest.

14. Kas ei sa ka ütškõrd siist,
 Armas sõber ärä jõudma ?
 Kas ei sa sis hengamist
 Saaga hendäl' ikkes nõudma ?
 Nühi, rutta, walmista,
 Uun krooni palmista.

15. Tõtta usun edest,
 Ole wahwas, risti rahwas!
 Wäärä ärä wainlastke,
 Tõsta hääle, laula pääle:
 Riideon, Jehoowa wäen! —
 Sis om wõimus sinul käen.

S.

Wiis: Jerusaleem, ja Jeesu pühä linn.

1. Oh tõse jo! Oh paista kallis päiw,
 Jehoowa liina poolt!
 Oh tule jo, tee otsa mino waiw
 Sa, Jeesus, risti teest!
 Küll om jo ikkääw wota
 Nii päiwäst päiwa siin,
 Kon ikkes ilma tõõta
 Weel waiwap rist nink piin.

2. Oh saada jo, oh saada kaldale,
 Wõo laiw siist lainetest!
 Oh ristuta, kui see So tahtmine,
 Wõo elo=kiündlekest!
 Jo mõrodas lät mulle
 See ohtlik reisi tee,
 Ma tenno laulas Sulle,
 Kui otsa lõppes see.

3. Ma näe, kuis wäga korplik, kiwene,
 Mo ega päiw'ne tee.
 Ma näe, kuis lenden lähäp ineme,
 Siist hawwa hõlmale.
 Sääl om ka minu ase,
 Sääl saa ma hengämä,
 Kui mina ütškõrd päse
 Siist kodo minemä.

4. Sääl — sääl; — ent siin ei ole
 weel mo paif,
 Mo päris kodo-maa.
 Ent siiski ütš kõrd tulep weel see aig,
 Et ma ka sinnä sa.
 Sis om jo otsa saanu
 See ohtlik iho waiw.
 Mo üles äratanu
 Om Issänd, elo kaiw.

5. Ma mõtle siin kui unenägija,
 See pääle usu seen;
 Ent jääb joht enämb unenägija,
 Kui jaisa Issä een;
 Sääl om jo selgest nättä
 See kallis palge, mes
 Rand Ketsemanin hättä
 Mo eest sääl igäwes.

6. Seepärašt ei ma enämb hoolike
Siin risti raseušt.

Seeperäšt kae mina iilešse

Nink palle kannatust.

Oh saassi ka mo päiwa

Kui pikkä olema

Siin ristin; ent ma taiwa

Sa ütškörd tulema.

7. Ma tijä, et mo Jssänd Jeesus Krist
Saap wašta tulema

Sis mulle, nink et ütšind' armust wist

Ma sa sääl olenia.

Arm ütšind om see engel,

Kes mino fennä weep,

Kon Jeesus minu hengel

Smirt raho röömo teep.

8. Oh selle, tõse sa sis kallis päiw,
Jehowa liina poolt!

Oh selle, tee sis otša mino waiw

Sa Jeesus risti teelt!

Oh wõis ma lenden sinnä

Siist hädä-oru teelt,

So manu taiwa minnä!

Nink sääl So löwwäs, eelt!

W i i s : Jeesus mino elo.

1. Omnis tunnikene,
 Kallis päiwafene,
 Taiwa rahu seen.
 Wiinne wootefene,
 Hawwa hoonefene,
 Saisab nüüd mo een.
 Pea aig siin mööda saap;
 Sis mo liikmed kandas mulda,
 Alla jurma walda.

2. Wiinne wootefene,
 Mulla majafene,
 Puhkamise paik;
 Sino poole tõtta,
 Ma nüüd rühken rutta,
 Kiisatuse maalt.
 Säält mo peigmees Jeesus Krist,
 Tulep wasta, tahap tõsta
 Englifeste feltsi. —

3. Armsa englifeste,
 Taiwa waimufese,
 Rõõmustage ka.
 Et siist häda-orust,
 Kiisatuse laanest,

Ole pääsnii ma.
 Taiwa liina wäräwä
 Päfte wallal', laske minno
 Woonaa saaja minnä.

4. Sääl om röömo elo,
 Ent siin muud kui walo,
 Rist iks risti pääl.
 Sääl ja Jeesust kitmä,
 Seega aiga wiitmä
 Pühä järje pääl.
 Siin om käätti walo teid,
 Sääl ja mina röömustama,
 Woonal laulo laulma.

5. Armsa kääfese
 Kandwa tassafese
 Niino iho ka
 Hawwa hoonefeste,
 Rahu majafeste,
 Hengämisele.
 Sääl siis ooda röömuga
 Perän kurbtust, risti, waiwa,
 Tõsemise päiwä.

6. Kui ma üles tõse,
 Mättä alt säält päse
 Woonaa pulmale;
 Sis mul kõrge wärjä

Awawa, kuld pärjä
 Kattawa mo pää,
 Kohe pääle Jeesu arm
 Ristmise wee sifest tulli,
 Kui ma nõrk weel olli.

7. Kui mul usurõiwast,
 Sis mul wallal' taiwast
 Tettäs armolift.
 Sest et Jeesu weri
 Kui üts armo meri
 Kostap mino eest.
 Risti pääl pääd nõrguten,
 Henge heiten, surma minnen,
 Olli ma ta meelen.

8. Mes sis wiga minna
 Mul siist taiwa linna
 Kon mo Jeesuken.
 Raskest koormatuile,
 Waimust rõhutuille
 Tuleb Jeesuken
 Wasta risti tähtiga,
 Haawu asend tunda anden,
 Palmi õsse landen.

9. Kallis palgekene,
 Kostota mo enne
 Kui ma sinnä ja.

Siin kül ole tundnu,
 Ja kõik lootust pandnu
 Usun Sino pääl.
 Kostota mo esi sääl,
 Rõõmo õlist, laulo helüist,
 Nink kuld kandle koorist.

10.

Wiis: Nüüd koolu keha mattame.

1. Kui teekäüf ilman otja saap,
 Nink haud mo iho warjotap;
 Kui mööda wiimne usu trepp:
 Om Issand weel mo wääs nink kepp.

2. Ta om jo koolnu Kolgatal
 Mo eest sääl, surma wande all,
 Kui päiwgi walgust maha jätt,
 Nink hämärüs maailma katt.

3. See om mo Issand Jeesus Krist
 See surma wõitja Glo-Würst.
 Ta päst mo pattust wallale,
 Kui olli ma Ta wainlane.

4. Mo eest Ta külmä hauda sai,
 Mo eest Ta kolmes päiwäs jäi,

See pae hauda hengämä.
 Kuni säält tõssi awwoga.

5. Kuni mul om Issänd Jeesus Krist,
 Kuni mul siin paistap Tema rist,
 Sis wõti ma raho rõõmuga
 Kuni Siimeon, siist lahkuda.

6. Ehk ma sis külma hauda lää,
 Ma palle: Issänd, Sina jää
 Mo mätta pääle ristifest,
 Mes tähendäp mo tõsemist.

7. Haud om sis mulle raho maas,
 Ma tõse säält weel üles taas;
 Kuni käüp mo Jeesu wäkkew hää,
 Kõik maa nink taiwa läbi sääl.

8. Haud om see wärraw, uss nink tee,
 Kost mina lähä elole.
 Sis ma ei enämp pelgäke,
 Ehk kül om kitsas usu tee.

9. Ehk ma nüüd ütškörd koole tääl,
 Nink waike jääb siin minu hää;
 Ma tiija: et mo Jeesuken,
 Om surman ka mo henge õn.

10. Seeperäst puhka palle ma
 So poole Jeesus jätmäta:
 Sa päästä maru tuule käest,
 Mo henge laiwa omast wäest.

11. Kui rahu randa jõwwa ma,
 Nink reisi laanest sinnä ja,
 Sis kittä ma So kallis Woon,
 Sääl pühidega ütten foon.

11.

W i s : Kes Jumalat nii lasep tettä.

1. See laane teereis om jo iffäw,
 Jehoowa Jummal kuule mo!
 See mäsfäw meri näüis ka sükkäw
 Mo een, oh mulie abi to!
 Kui ma siist lainde siisse lää,
 Sis na kist kettawa ma wää

3. Kui elo õdang kätte jõuwap,
 Sis las' meil rahun ruttata!
 Kui surma tund meid ära nõuwap,
 Sis las' meil sinnä tõttata,
 Kon Sinno Jssänd kittäwä,
 Kõif pühä henge jätmätä.

4. So rist mul paistko silmin ikkes,
 Siin rändamisel reisi teel;
 Ghf ka küil wahest lääwä likkes
 Mo filmä, jis ma hõika weel:
 Oh pühä preester Teesfusen,
 Mul anna abi nõrkusen!

5. So kallis weri om jo mõsknu,
 Mo puhtas pühän risti ween.
 So sõna hääl om minu käsnu,
 Kui eesmält saisi altri een,
 Et ma kui taiwa perija,
 Siist peä sinnä ruttama.

6. Ghf om küil sagest meelest lännü,
 So püha sõna armo hääl;
 Ghf ma küil mittund pattu tennü,
 Siin päiwast päiwa ilma pääl.
 So kõrgepreestri palwe pääl
 Weel looda saada armo jääl.

7. Kui Sino arm mo meelde tulep,
 Sis ma jo laula usun siin:
 Jehoowa Summal mino kuulep,
 Mull' wallal' tettü taiwa liin!
 Sääl Zion laulap nink ta hääl
 Om armsamb, kui laul kuld kandle pääl.

12.

W i i s : Müüd risti rahwas rõõmusta.

1. Mo meel nink süda wirgu sa,
 Nink mötle häste perrä.
 Sel armo ajal, forja ka,
 Sa henel taiwa warra,
 Kui armo aig siin otša saap,
 Nink heng ka ihust ära läap,
 Et sis saas rahu hengüst.

2. Sa näet kui ruttu kaop meist,
 Kõik inemiste sugu.
 Kas olgu noor ehk wana neist,
 Ei sest ei ole lugu.
 Kas esä, emä leinäwa!
 Kas latse perän ikkewa!
 Ei kaeta see pääle.

3. Sa saiat selle wäljä pääl,
 Kon surm nink elo wõitlep.
 Sa kuulet selle wäkkew hääl
 Kes sõa leerin sõitlep

Surma woote.

AR

Fr. R. Kreuzwaldi
 nim. ENSV Riiklik
 Raamatukogu

Om: warja armo kilbiga
 Hend ilma armo kilbita
 Saap wainlane so tapma!

4. Oh ole Sa sis Jeesfusen,
 Sen tap'lusen mo hoitja!
 Kui nälgå tunne henefen,
 Sis ole Sa mo toitja!
 Ma tap'lusest siist ütškörd ja,
 Wist rahun rõõmun lahkuma,
 Mink rühmä todo poole!

5. Kui murre meri laine loop,
 Mink tahap mo pääd katta.
 Kui laine woog ka kõrges saap,
 Et om jo kohalt nätta:
 Siin om see süwiiise patš
 Kon otša saab mo elo kääk. —
 Sis rühi armust appi!

6. Kui murre mere lainetest
 Mo olet ärä pästnu,
 Mink hällitawäst laine weest,
 Mo laiwa üle tõstnu,
 Sis anua et see kallis rand,
 Olesfi Sino pühä rind,
 Kon mino laiwa jääp saisma!

7. Ent kui ma siin nüüd risti teel,
 Weel reisi laanen rända,

Sis astu Esi mino eel,
 Et ma wõi rõõmsast kanda
 Kõik koormat, päiwä palawust,
 Nink et sis wiimselt armo ust,
 Sa wõis mull' wallal' tettä!

8. Mes raho rõõmo tunne ma,
 Kui Sa mull' wäräj' awat!
 Kui mina ilma peljota,
 Sääl tunnen sisse saawat.
 See eest ma tennä Jeesus Krist,
 Jo siin, et Sino kallis rist
 Om tee täht — sinnä poole!

13.

W i i s : Jeesus mino elo lätte.

1. Laske minuol rõõmsast laulda,
 Wäardmisest ning wõimusest!
 Laske minuol ikkes kuulda,
 Kisti löödüt Jeesusest,
 Kes om tulnu minno päätmä,
 Häda-orust taiwa tõstma
 Kistist, kiusatuse maalt,
 Wõitlemise wäljä päält!

2. Ma näe neid, kes usun lämmü,
 Jeesu hõlman hengäwät;
 Ent kes julgest pattu tennü,
 Glost — hukka minewät;

Esä arm om kōiki saatnu,
 Elo jõgi kōiki jootnu.
 Näts' — nüüd hawwan hengäwa
 Nemä kōik kül rahuga.

3. Ent kui wiinne pasfun hōikap,
 Koolnuid kohto kutsutas,
 Sis saap selges, usklik saisap
 Ghten Esä järje een.
 Sääl sis tōtwa taiwalise,
 Kalli engli käekese
 Uskijil wasta, rõõmsaste
 Saatwa Woona sajale.

4. Kallis Jeesus, tōtta abis,
 Las' sis usun lahkuda!
 Et ma ütškōrd es saas häbis
 Kohtun saisma hirmuga.
 Kui mull' wiinne õdang jõwwap,
 Kui mo surm süst ära nõwwap;
 Las' sis rahun ruttata
 Glule. — Halleluja!

14.

W i s : Nüüd koolu keha mattame.

1. Nüüd om sis otsa lõppenu,
 So pikkäline reisi tee;
 Nüüd om sis armust saadetu,
 So laiw süst lainist kaldale!

2. Müüd otša saanu päiwä töö
 Nink iho hengäp rahuga ;
 Müüd ärä käätti waiwa tee,
 Ei puttu enämb päiw ei öö.

3. Müüd lõpnu päiwä palawus,
 Nink risti koorma rasens.
 Müüd wõit, kui saanu Kolgatal',
 Hengädä pühä risti all!

4. Kui nii so tee reis palwusen
 Nink usun lõpnu hengeken!
 Sis küll weel Jeesus heldeste
 Saap saatma sinno elole!

15.

W i s : Sest et see päiw om lõppenu.

1. Siin uinup, Issand, rahu seen
 Jälle üts rändaja,
 Kes armsist latsist filmä ween
 Lät hauda hengama.

2. Siin hengäp emä (esä) armastus
 Waiplikü woote pääl ;
 Siin kattap laste kurwastus
 Ta palget — rõõm näil sääl.

3. Rõõm taiwa Paradiisi seen,
 Saap neil wist olema,
 Keda mo Jeesus surma heen
 Saat sinnä tulema!

4. Sääl filmä wett küil pühitas
 Skjide filmi seest;
 Sääl rõõmo sisse rühitas
 Saulden üts tõise eest!

5. Sääl palmi osse kannawa
 Kõik uskja rõõmoga
 Nink Jeesusele annawa
 Suurt kittust lõpmata.

6. See Woon, kes ristin tappetu
 Om näide filmi een.
 See Woon, kes maha mattetu,
 Om Isänd — awwo seen.

7. Sääl ohwri haawu nägewä
 Na Jeesu iho pääl,
 Mes pattust puhtas tegewä
 Kõik uskjid, siin nink sääl.

16.

W i i s : Müüd koolu kehä mattame.

1. Oh himostedu hooneken
 Mes siin jo annu oodet' om;

Niiid lähä sulle lahkuten,
 Kui lõpmu wiinne reisi sam.

2. So waiwa tee om lõppetet',
 Siin ilma häda-oru seen,
 Sull' om jo taiwan valmistet',
 Sääl paremb ase Esä een.

3. Kõik minu om lõpmu ära käest,
 Nink perrä jääni ilma pääl;
 Ent „armo“ Jeesu were wäest,
 Saat sina kätte tõttest sääl.

4. Ei joht weel niiid, kui lõpmu waiwa
 Wõi kätte saada kõik see arm,
 Mes sull' see ainus elo kaitw,
 So Jeesus toowotanu om.

5. Weel enne kui see kätte saap
 Sull' Jeesus esi wasta toop,
 Sääl valmistedu hawwakest
 Nink kuus kirstu lawwakest.

6. Sääl wõit sis häste hengäda,
 Ja magustaste magada,
 Kon ütski waiwa nink wiletsus
 Ei puttu enämb igäwes!

7. Ent wiimisel elo hommongul,
 Kui pasuna ning engli laul

Saap üle ilma kuulutama,
Sis saat ka sina tõsema.

8. Mes ärä ütlemätä rõõm,
Saab kõigil õnsil olema,
Sääl wastsendetu ilma pääl,
Kon helisep iks engli hääl.

17.

Wiis: So trooni ette astu ma.

1. Oh kallis Issänd Jeesus Krist
Mo abimees nink henge arst
Ma palle Sinno sõamest:
Tee walmis mino hengefest!

2. Kui keel ei jõwwa kõnelda,
Nink silmä ka jo pimedada,
Sis rühi armas Jeesus Sa,
Nink palle Issä jätmata.

3. Mo wiimisel päiwäl äräta,
So hääle kaele jäe ka,
Et mo So kange kohto hääl,
Es wõisse hirmutada sääl.

18.

Wiis: Kuis suur om Issänd Sino heldus.

1. Siin hengäp päiwä palawusest,
Issänd, üts waene teekäüja!

Kes ilma laane Egiptusest
 Lät Issä maale rahuga.
 Oh saada taiwa Kaanaani
 Ta henge armo siwo pääl!
 Wii tedä taiwa wäräjani,
 Et ta saas sisse lastus sääl!

2. Sa olet armun kopputanu
 Ta henge usse pääle ka.
 Ei ole wahest wallal' saanu,
 Seeperäst Jeesus halesta!
 Sa olet elo leiwäst söötnu
 Ta henge pühä altri pääl,
 Nink ka weel elo weega jootnu.
 Taad kuts So armas sõna hääl.

3. Sa Issänd olet Kolgadalle
 Ta eest sääl kandnu risti puud!
 Kui ma weel kae kaugemballe
 Sis ma ei mõista enämb muud
 Siin Sino armust tunnistada
 Kui heidä põlwil' risti een
 Nink palle: Wõtta õnnistada,
 Kes lahkuwa siist filmä ween!

4. Sa näet, oh Issänd, kuis nii waine
 Om meije wilets elo aig!
 Siin ilman, olgu mees ehk naine,
 Kas olgu mõrsja ehk ta peig;
 Kui surma zirp ta külge pandas,

Närwep kui lillif wäljä pääl.
 Ta mätta ala ärä kandas
 Kon waiti jääp ka temä hää!

5. Ei muud sis mulla põrmust paista,
 Kui weel üts wäike ristiken
 Mes lastas tähes sääl sis saista,
 Et surm om wäärtii Jeesusen.
 Kui surm nüüd mulda minno mattap;
 Säält ärätap mo Jeesus Krist.
 Ta õigus mo kui röiwas kattap;
 Kui ma näe hawwast tõsemist.

19.

W i s ; Mo jüda walwa jälle.

1. Kui häitšwid lillikeisi
 Nink neide armsid õisi,
 Ma näe siin närwetawat
 Ja kohalt otsa saawat.

2. Sis paistap see mo silmin
 Kui wälk, mes taiwa pilwin:
 Et kattow om kõik elo,
 Kas olgu rööm ehk walo!

3. Kui lillif maha sattap
 Nink mulla põrm ta mattap;
 Nii meije elo ka-op
 Nink otsa poole wa-op!

4. Kui päiw lät õdangulle,
 Sis ütlep Issänd sulle :
 Wõtteleja — jättä perrä
 Maailma nink ta karrä !

5. Sis peät ärä tõtnia,
 Kõik mes om, maha jätma.
 Ei awita sis ollew
 So, ehk kül waest mes tullew.

6. Kõik ollew otsa wa=op,
 So filmist ärä ka=op,
 Kui Issänd om so ootus,
 So tullew õnnis lootus.

7. Sis wõit ja rõõmsast minnä,
 Nink saat ka armust sinnä,
 Kon ohwri Woon so söödap
 Nink elo lättest joodap !

8. Ent sa ei jõwwa sinnä
 Joht omast jõwwust minnä.
 Sa ütfind' nõrkut ärä
 Nink ei sa wallal' wärä.

9. Sul olgu see, kes jõwwap,
 Nink sedä ütfind' nõwwap :
 Kõik pattu wõlga massa,
 Nink sedä teitä tassa !

10. Sa wõit jo sedä tunda,
 Kes sino eest taht kanda,
 Kõik pattu süüd ning wõlga,
 Mes pantu sino säлга!

11. Oh mine kaugeniballe,
 Seeni kui Kolgatalle;
 Sääl näet sa omma Pästjat
 Suurt risti paku tõstwat!

12. So eest Ta sedä kannap,
 Sull' seega armo annap;
 Et sa wõis wallal' saada,
 Ning pattu wangist taada!

13. So eest sääl Glo-tooja,
 See maa ning taiwa Looja,
 And hendä surma ärä
 Et sull' saas taiwa wara!

14. Kui tahat õnsas saada
 Ning elo sisse jääda,
 Sis jättä kõik muid sõnnu,
 Ning rühi risti mannu.

15. Ja ütle: Glo-tooja,
 Sa maa ning taiwa Looja:
 Ras' mul siin ärä koolda,
 Sis ei wõi surm mo neelda!

16. Kui sa sis tõttest tunnet,
Et jääd so süüd om kannet,
Sis wõit sa walmitis olla,
Mes eäl' johup tulla.

17. Kui sis küll õdangulle
So päiw lääp, siski sulle
Jääp paremb osa perrä,
Kui kõik maailma wara!

18. Kui sis sull' õdang jõwwap,
Nink surm so ärä nõwwap,
Sis wõit sa rõõmsast sinnä,
Zioni mäele minnä!

20.

W i s : Oh tõstkem omma hääle.

1. Teekäüjä mina ole
Siin ilma laane seen;
Teekäügist mina tule,
— Kui surm om usse een —
Kui waene rändaja,
Nink lähä hengäma.
Oh päiw! täüis awwustust —
Krist awap armo ust!

2. Teekäüjä, tõsta hääle
Seeni kui ajani,

Nink laula ikkes pääle,
 Wiimseni majani.
 Sis otsan om so töö,
 Sis warjap waitlik öö
 So iho hoonekest,
 So mulla majakest !

3. Teekäüjä om ka oluu
 See, kes nüüd makkap siin ;
 Teekäümisel om tuluu
 Täll' wasta surma piin,
 Nink lõppetanu siist
 Ta elo rändamist !
 Ta peäp minemä —
 Jää perrä rändäjä !

4. Ma ikkes sedä sõnna :
 Teekäüja! kuuluta.
 See tee reis wiip mo siina
 Kon mina rahu ja
 Teekäügi waitwast, sääl
 Om kuulda engli hääl :
 Kõik õnna ruttage
 Nüüd Boona järjele !

5. Siin ma kui tee pääl ole
 Maailma laane seen ;
 Teekäügist mina tule
 — Kui surm om usse een —

Kui waene reisiija
 Nink lähä hengäma.
 Oh päiw! täüs armustust,
 Krist awap armo uft!

II. jago.

Lasste surma laulu.

21.

Wiis: Taple häste kui so armust

1. Kuis ma näe neid latsekeisi,
 Siin kui lille närwewät!
 Kuis ma näe neid wäifukeisi,
 Mahun kodo minewät!

2. Oh kuis surma tuule puhkwa
 Näide pääle koolmisen!
 Oh kuis ruttu nemä rühkwa
 Ilma laanest, hõiskaten!

3. Nemä omma Gsä latsis,
 Kristmisen jo saanu kiik,
 Jeesfuga kaasperändajis,
 Näil om peris taiwa riik!

4. Oh kül nõrga wasta pandma,
 Surma minnen omma na;
 Siski saap näil' Jeesus andma
 Taiwa riiki perända.

5. Na kui lillifese häitswä
 Berän furma taplemist;
 Õnsat rahu taiwan maitšwa,
 Kon ei ole wiletsust.

6. Näil om Jerusalemi emäs,
 Paradiis om näide paik.
 Nemä saawa Gšä omis,
 Armo häälest tuttus kōik.

7. Englifese röömjas saawa
 Kui na latsi nägewä,
 Keä taiwa sišse lääwä,
 Nōrga, siiski wägewä.

8. Hengä rahulikult enne,
 Nii kui häitswä lilliken!
 Puhka pääle latsekenne,
 Taiwa rahun, õnsusen!

9. Wanembide kääfese
 Kaudwa siist so hawwale;
 Säält so engli kääfese
 Kandwa pulma lawwale.

10. Hawwa pääl weel ristifene
 Halgatab siš meelde mull',
 Et siin hengäb õnsafene
 Mulla pōrmun mättä all!

11. Mättä alt na ütškörd lääwa
 Taiwa liina rõdmuga ;
 Sis na krooni kätte saawa
 Kitwä Seesust otsata !

22.

Wiis: Müüd hengwä inemise.

1. Kuis õnnis neide fugu,
 Kuis armas neide lugu,
 Kes noorelt lääwa siist !
 Ei pat tee neile rikket,
 Mes sa sis enämb ikket,
 Tõest, neil saap raho hengämist !

2. Oh kuis na ruttu lääwä
 Nink ärä närwetäwä
 Kui lilli wälja pääl !
 Kui surma tuule puhkwa,
 Sis ruttu ära rühkwa,
 Sest näil on paremb ase sääl.

3. Kuis surma zirp näid korjap ?
 Kuis pinne haud neid warjap
 Päiwliku paiste eest !
 Na saawa mulda tantus
 Nink hawwa hõlma pantus
 Siist juba emä üsjä seest !

4. Siin emä hool om kanda,
 Seesusen, kätte anda

Ristmise õnnistust ;
 Ent pärast nemä teewä —
 Et oma käega weewä
 Näid mulla põrmu — wiletsust !

5. Oh külmä mulla mättä !
 Kuis wõite kinni katta
 Jehoowa perändust ?!

Ei jõwwa silmgi nätta
 Mis surm wõip ärä tettä ;
 Ta riisup Eesä warandust !

6. Ei surm wõi wõinust wõtta,
 Näid „igäweste“ katta
 Maa, musta mulla al’.

Kül ütškörd armo siwa
 Näid hawwust üles wiwa,
 Nink jääwä omal’ Eesändal’ !

7. Oh näts’ — mes õnnis sugu,
 Mes armas näide lugu,
 Mes noorelt lääwa siist !

Ei pat tee neile rikket,
 Mes sa sis enämb ikket ?
 Tõest’, näil saap rahu hengämist !

23.

Wiis: Mino süda rõõmustelle.

1. Hengä raholifult enne !
 Hengä õnnis latsekenne !

Jeesus kes om sulle tõtnu,
 Kristmisen so omas wõtnu,
 Om so filmi kinni pandnu,
 Waiwa asemel' sull' andnu
 Sedä toowotedu warra,
 Mes ei riisu ilm sult ära.

2. Maffa raholikult enne,
 Puhka pääle latsekene!
 Kui jäi kinni keelekene,
 Waiki armas häälekene,
 Niiüd om Jeesus wistist tulnu
 Sino kodo kandja olnu
 Ilma laanest — Etsä maale,
 Häda-orust — pühä mäele!

3. Puhka raholikult enne,
 Waiksen wooten latsekene!
 Emä arm om otša saanu
 Surma öö so warjotanu;
 Ent niiüd wõtwa englisesse,
 Taiwa Etsä latsekese
 Sinno omma armo hoole,
 Kandwa ilmast — taiwa poole!

4. Hengä raholikult enne,
 Hengä õnnis latsekene!
 Oh! so kannetas siist mulda,
 Mätta alla, surma walda;
 Ent ütš õnnis hengämine

Saap sull' mullan, õnneline.
 Mulla põrmust sina päset
 Wiimisel päival kui säält tõset!

5. Uinu rahulikult enne,
 Uinu kallis latsekene!
 Kui sa unest läbi jowwat,
 Sis sa tõttelikult löwwat,
 Hendä õnjan taiwan laulwat
 Pühä, pühä ikkes kuulwat.
 Sis ka sina tõstat hääle,
 Wõidu laule laulat pääle!

6. Kittust lauldas laste häälis;
 Kittust kuuldas näide keelisi,
 Andwat awwo Jssändalle,
 Maa nink taiwa kuningalle.
 Nemä kitwä järestikku
 Perän waiwa, perän ikku
 Teda, kes näid taiwa kandnu,
 Näile awwo kroone andnu!

7. Mes sa ikket emäkene!
 Mes sa kaibat esäkene?
 Mes sa kõnnit kurwastusen?
 Mes sa leinät murre sisen?
 Kas sa usun siin ei näe,
 Et kõik engliskeste käre,
 Wiwa teda armust ärä
 Ilma laanest, kon om käre!

8. Rõõmusta nink tõsta hääle,
 Pane lootust Etsä pääle!
 Ütle: Hengä rahun enne,
 Mino armas latsekenne!
 Häda-orust olet pääsnii,
 Elo päiw sull' üles tõsmu,
 Sinno engli kae taiwast
 Kandwa üles ilma waiwast!

24.

Wiis: O Jeesus Krist, ja kõrgemb õn.

1. Müüid hengä rahun, Jeesusen,
 Mo armas latsekene;
 Müüid puhka pääle hengeken,
 Kui häitswä lillikene.
 Eht ja küll närwet surma maal,
 Küll Jeesus wastsendap so sääl
 Kon pühä engli laulwa!

2. Küll oli kohalt lühike
 So elo siin maailman;
 Ent see om kõik siin tühine —
 Sa hengät Etsä hõlman.
 Sa maidsat taiwa magusust
 Nink pühä rõõmu osaust;
 Ent meil om siin weel walo! —

3. Meil om see lootus usu pääl,
 Et wõime rõõmun kanda,

See iho kerko aida sääl
 Nink mulla põrmu panda.
 Sest sääl om Jeesus karjaken
 Maa mulla hõlman hengäman;
 Taa kallist' ošet' rahwas!

4. Kui mina kerko aida lää
 Nink ristikeisi näe,
 Sis mina mõtten saisma jää
 Nink tõsta usu kää
 Säält taiwa poole ülesse
 Ning palle: oh et olesse
 Ma ka sen rahupaigan!

5. Oh et jo minno kattasse,
 Nee häitswa lillikesse!
 Oh et jo minno mattasse
 Nee mulla mättäkesse!
 Et ma siist ütten neidega!
 Kes nüüd jo rahun hengäwa,
 Wõis Sinno, Issänd, kitta!

25.

W i s: Nüüd olgu ikkes igawes.

1. Oh surm! kuis teet ja ilma pääl
 Nii wäga paljo wallo!
 Sa korjat ütte siin, tõist sääl,
 Nink närwetät kõik illo.

Sa kurwastat siin wanembid,
 Nink jättäd näid kui leinäjid
 Maailma laande ilma.

2. Oh surm! sa meile raskest teet,
 See risti teekäimise
 Seega, et sina ära weet
 Nee armja latsekese,
 Kes nii kui lilli saisawa
 Isändä armo ehtega,
 Me reisi teeraa kõrwal.

3. Sa wanembide warandust,
 Siin tahad ära wõtta,
 Ja näide elo perändust;
 Näid kohalt waesis tettä.
 Kui wiimselt käsi nõrgas lääp
 Nink iho terwiis otsa saap —
 Kes siis näil abi annap?

4. Sa Isänd nõrku abimees,
 Nink jöwwetuide tugi,
 Me palleme: oh et Sa tees
 Sedä, nink oles ligi
 Neil, kes siin jöwwust jöwwetu,
 Nii rikka kui ka armetu,
 Et na saas awitedus.

5. Sa hengä armas latseken
 Siin wiimsen rahu wooten;
 Ent meije käime wõidelden

Weel seda een pool ooten.
 Kõik ilma waiw nink wiletsus
 Om otsan sul, su õnnistus
 Om taiwan rahu majan.

26.

Wiis: So trooni ette astu ma,

1. So Etsä rahun, õnsusen,
 Makkap see kallis latseken;
 So taiwa koorin laulap ta
 Müüd armsa engli häälega.

2. Eht sa küll tedä hauda weet
 Sääl ommi silmi lifkes teet;
 Ei ole sääl ta peris-maa,
 Sääl saap ta enne hengäma.

3. Ta peris-maa om taiwariik,
 Kon kahju ei tee surma piik.
 Ta tunnep pühä rõõmo sääl
 Kon iits laul kõlap teise pääl.

4. Seda kõik sina teedä saat,
 Kui teda hauda wiimä läät,
 Sääl Krist sull ütlep sõna seen:
 See kallis rõõm om kõik weel een.

5. Siis pane tedä rahuga
 Sääl mulla põrmu puhkama.

So film küll näep, et sääl om muld,
Sääl om jo tõsemise põld.

6. Sääl om jo Issänd Jeesus Krist,
Ehk Temä asemel üts rist,
Mes tähendäp säält pääsemist
Nink röömsat üles tõsemist.

7. Oh saatke sis nüüd rahuga,
Ka sedä sinna puhkama,
Kes om jo surma woote pääl,
Kedä jo kutsub kellä hääl.

8. Sis jätke kurbtust wanemba!
Küll saate ütškörd teije ka
Siist rahun kodu minema,
Sääl saate tedä nätta ka.

27.

W i s : Henge peijoken.

1. Maffa, latseken, Rahu hengüsen!
Wiimsen wooten, röömo woten
Hengä Jeesu nimel looten:
Et Ta wiimselt so, Siist wiip taewa jo!

2. Jättä kurbuse! Ejä, emäke;
Tõsta pääle röömu hääle:
Wii nüüd hengämise maale
Omme latsekest, Kodo igäwest!

3. Näts! — jo tulewa, Taiwan oleja;
 Kandwa ära, siist kon käre,
 Önsafese — teewä wärjä
 Tälle wallale! Nii kui usume.

4. Armo järje een, Daulwa röömu seen
 Üttelise, latsekese,
 Nii kui armsa englikese!
 Kittust Woonale, Pääle helleste.

5. Pulma majale, Woonajajale
 Väewä nemä nit kui Temä,
 Kes om esi näide emä!
 Röömo tundwa na, Rahu maitswa ka!

6. Laud sääl walmistet! Wannik palmistet,
 Sedä andas, pähä pandas,
 Meile kes sääl omis tundas.
 Pää pääl krooniken — Oh sa önsaken!? —

7. Sääl sis laulwa na, Ilma otsata —
 Töstwa hääle wastsest pääle,
 Et na saanu rahu maale!
 Kon om Teesfuken — Näide röömt ja öu.

28.

Wiis: Tõusma saat.

1. Rahuga, siist lähäp hengäma,
 Noor sugu peljota.

Ei na siin koole,
 Na peris kodo poole,
 Siist lähäwa!

2. Surma wari enne warjotap
 Mes täll' siin osas saap,
 Lühikest aiga;
 Ent wiimselt rahu paika
 Na lähäwa!

3. Saatke siis! oh saatke rahuga,
 Ka sedä puhkama,
 Kes meist nüüd lähäp,
 Nink maha jätta tahap
 Kõik omatsid.

4. Kanike siis! oh kantke palwusen
 See õnnis latsekene,
 Hengüse mulda,
 Ei mitte — surma walda,
 Puhkusele!

5. Häitsiwä lillikese mättä pääl
 Kattawa tedä sääl
 Jäända rahun'
 Ei mitte elo ohun!
 Oh rahu paik!

6. Jättä siis ta sinnä rahuga,
 Waiklikult magama.
 Säält ütškörd armsast
 Isjända pasun taiwast
 Ta ärätap!

7. Rõõmuga siis üles tõsep ta
 Nink hawwast päsep ka!
 Ta lähäp taiwa
 Kon enämb ole waiwa.
 Oh rõõm! — mes sääl!

29.

Wiis: Sest et see päiw om lõppenn.

1. Siin hengäp õnnis latsekene
 Isjändä rahu seen,
 Ei tõsta enämb ikmisen
 Ta häält siin filmä-ween.

2. Ei waiwa enämb wanembid,
 Ta latseleine meel;
 Ei kutsu enämb omatsid,
 Siin fokku temä keel.

3. Ehk mässfäp siin weel tormi hääl,
 Ta om jo päsnü sest;
 Ehk meil iks rist weel risti pääl —
 Täl rõõm om igäwest.

4. Ei ole mure waiwanu
 Teda siin elo=teel;
 Ei ole patt ka kaiwanu
 Ta pääle ilman weel.

5. Mes täl jis wiga lahkuda
 Siist emä rinna mant;
 Sest ta näep ütškörd röömuga
 Et kroon täll' pähä pant.

6. Sis kantke palwe käsfi pääl
 Ta iho hawwale,
 Nink lootke, hawwast temä — sääl,
 Bät taiwa lawwale.

7. Sääl õnnis laste kogodus
 See wäike karjake,
 Om Jeesu rööm nink osaus;
 Hääl meel sest Temäle.

8. Na tenoliku meelega
 Lääwä Ta järele,
 Nink kitwä selge keelega
 Ta armo helleste.

9. Sääl palmi õsfe panewa
 Na maha röömuusten;
 Sääl latse nink ka wanemba
 Laulawa õnsusen.

10. Sääl otsan leinämise laul,
 Mes laultu ilma pääl;
 Sääl Teesu mõrvoja om jo aul —
 Peigmehe rõivas pääl!

11. Oh Issänd! sinnä saada Sa
 Kõik waesid leinajid,
 Nink sääl sis kofku juhata
 Latsi nink wanembid!

12. Et meije wõisfi ütten koon
 Sull' anda kittust sääl,
 Nink Sino armust, kallis Woon,
 Iks laulu laulda pääl!

30.

Wiis: Mo armsa Esä pääl.

1. Oh Issänd! kuis siist lääp
 Nink surma ohwris saap
 Noor, häitfew laste sugu!
 See om küll halle lugu,
 Kui wanemba näid kandwa
 Ja mulla põrmu pandwa!

2. Kuis surm wõip warjada
 Nink ärä korjada
 Meid, kedä armo wägi
 Ristmisen omas tegi.

Si nemä surman koole,
 Surm wiip näid taiwa poole!

3. Surm kooletap jo neid
 Kes käinni pattu teid ;
 Kes ilman ikkes pääle
 Es kuule Esä hääle,
 Nee elost — hukka lääwä
 Nink hukkatusse jääwä.

4. Laf' mul sis ikke tääl
 Mo pattu ilma pääl ;
 Oh Isänd ! kui ma koole,
 Ma lää sis taiwa poole,
 Kon noore nii kui wana
 So kitwä. Hosianna !

III. jago.

**Wärst, koolja kaemise, kirstu panemise,
 ärasaatmise kui ka mattusse aija päält lah-
 kumise man laulda.**

1. Koolja kaemise man.

31.

Wiis: Mo raho saap mo Jeesus mulle.

So päiwa töö om ärä tettii,
 So hengät rahun kallis heng ;

So wiinne surma waiw om nättu,
 Jo otsa löpnu elo hõng.
 So omatside kurwa hääle
 Nüüd laulwa leinä laulo pääle,
 Weel Jumalaga jätmissen.
 Mee palleme: oh Jeesänd tule
 Nüüd tälle wasta, nink ka ole
 Meil trööstjas, temä matmissen!

32.

W i s : O Jeesus Krist Sa kõrgemb õn.

Oh wõitleja! nüüd olet sa
 Jo joudnu kodu poole;
 Sa olet ärä rahuga
 Siist lännü GEsä maale.
 Et enämb waiwa so maailm,
 Jo kallist rõõmu näep so film,
 Seäl taiwa Paradiisin!

33.

W i s : Nüüd hengwä inemise.

1. Nüüd om waiw otsa saanu,
 Nink walu maha jäänu,
 Sel risti kandjal siin.
 Nüüd om sis Jeesus tulnu,
 Ta kodo kandja olnu,
 Siist häda-orust taiwate.

2. Müüd hengä Jeesu rahun,
 Ei enämb elo ohun
 Teekäijä, rahoga.
 So Jeesus taiwa kannap
 Diguse röiwid annap
 Sääl sulle — õnnis wõitleja.

34.

Wiis: Oh Jeesus Krist, sa kõrgemb õnn.

Ras' Jssänd, kui ma ärä lä,
 So een sääl armo saada!
 Kui päiwä walgest hauda sa,
 Ras' iks So omas jääda!
 Sis küll sääl hawwast tõsemist,
 Nink mulla põrmust päsemist,
 Mo filmä selgest näätvä.

35.

Wiis: O pä, täüs werd ning jooni.

1. Siin hengäp päiwä koormast,
 Jssänd, see reisija;
 Siin raskest risti waitwast
 Ta puhkab rahuga.
 Oh Jssänd! katta armun,
 Ta pattu finni Sa,
 Et ta wõis mulla põrmun
 So rahun hengäda!

2. Kui päiwä walguš kattap
 Ta iho-kojuse;
 Kui hamwa öö ta wöttap
 Siist oma hõlmale,
 Sis wõtta tedä wasta
 So rahu majale,
 Et ta wõis hääle tõsta,
 Vääs Woona saiale!

36.

W i s : Oh tõstlem oma hääle.

1. Siin hengäp wiimäst päiwä
 Mo armas hõimuken.
 So siist om kantu taiwa
 Ta õnnis waimuken.

Küll iho-kojus ka
 Saap pea kadoma;
 Sis saap ta kätte sääl,
 Mes otsnu ilma pääl.

2. Sääl kroon sull' pähä pandas,
 Kui siin oll' wiletsus;
 Sääl rõõmo sulle andas,
 Kui siin oll' kurwastus,
 Sääl löwwät Jeesust eest,
 Kes filmi pühip weest.
 Sääl rõõm sul — leinäja,
 Sääl om so — raho maa.

2. Kirstu pandmise man.

37.

W i s : Kristus see om mu elo.

1. So arm, oh Issänd, katku
 Mo wiimäst wootekest!
 So arm kõif pattu matku
 Siin maha igäwest!

2. Nüüd lää ma rühken ärä
 So mano minema,
 Kõif ilma waiw nink kärä
 Siin saap jo kadoma.

3. Siin ooda Issänd mina
 So päiwä nõsemist!
 Ma looda, siist saad Sina —
 Mo taiwa wiimä wist!

38.

W i s : O Jeesus Krist, Sa kõrgemb õn.

Oh Issänd! tule wii nüüd Sa
 See reisja kodo poole!
 Oh wõta tälle katta ka
 Diguse röiwid pääle;
 Et ta So were ehtega,
 Kui kutswa kohtu pasuna —
 Wõis Woona pulma minnä!

39.

Wiis: Henge peijoken.

1. Kallis wooteken! Raho sängüken!
Sino jisse ma nüüd tõtta,
Jeesusele wasta rutta.
Kallis wooteken! Raho sängüken!

2. Külmä kätte all, Hengä rahun küll.
Oma Gsä üsjä sisen,
Dnnelikun magamisen,
Kuni Jssänd mo, Siist wity taiwa jo.

3. Mes sis ikkete, Armsa omatse?
Siin ei ole enämb waiwa,
Siist jo kannetas mo taiwa. —
Jätke sis nüüd tääl, Leinämise hääl!

40.

Wiis: Kristus see om mo eso.

1. Kristuse were õigus
Mo asend kattap siin,
Jssända armo selgüs.
Kui otsan rist nink piin.

2. Ma lää nüüd Jeesu hõlma
Ta rahun hengäma,
Kõik muu om jäänü ilma
Nink otsa lõpnu ka.

3. Siist ma kui mõrõja rühi,
 See Woona saajale,
 Kon filmist wett ma pühi
 Niin' laula rõõmsaste.

41.

Wiis: Nüüd koolu kehä matame.

1. See om see wiimne kodopait
 Kon otsa saap mo elokäik;
 Siin latse kui ka wanemba
 Üts tõise perrä uinawa.

2. Nüüd mine õnnis lahkuja,
 See woote pääle peljuta;
 Siin warjap sinno Jeesus Krist,
 Seni kui kuuled — tõsemist.

3. Siin sulle raho hengüst saap,
 Siist Jssänd sinno ärätap,
 Kui engli pasunide hääl
 Om kuulda kõige ilma pääl.

42.

Wiis: Nüüd ristirahwas rõõmušta.

Siin lõpeb otsa risti tee,
 Heng! nafka ärä rühkmä!
 Et sa jo jõwwas peräle
 Sinnä, kon Jeesus pühkmä

Saap filmä-wett so palge päält
 Ja sa saat kuulma röömo häält,
 Mes Woonä järjest tulep!

3. Koolja äräsaatmise man.

43.

W i s : Kuis illus Seesfu mäsja om.

1. Oh saatke minno, saatke jo
 Hengüse maale minemä!
 Sääl om jo mulle walmis kroon,
 Sääl oodap mo jo kallis Woon!
 Eht ma küll lää weel hauda hingäma,
 Sääl ja jo mina üles tõsema.

2. Mo iho forjus, nafka ka
 Wiimsele teele tõttama;
 Heng om jo ammu taiwa seen
 Sääl awwustuse järje een!
 Weel laulop leinäw hääl siin lõpmata:—
 Issända raho jäägo teiega!

44.

W i s : Ma jätta sinno maha.

Ma taha ärä rühki
 Siist häädä-oru seest,
 Minf Seesfu mano tõtta
 Nüüd suure himoga.

Oh armas Jeesus tule
 Nüüd wasta minule,
 Nink wõta armust jaata
 Mo taiwa rõõmole.

45.

Wiis: Kuis illos Jeesu mõrja om.

See om mo wiimne reisi tee,
 Oh wiis see tee mo ülesse,
 Kohe kõik õnna tõttawa
 Nink Woonakese kittäwä.
 Nüüd armas Jeesus wõta wasta mo!
 Ma lää siist rühken Sino mano jo!

46.

Wiis: Jeesus mino elo lätte.

1. Jumalaga! maine korjus,
 Minu sündimise paik.
 Siin om lõpnu kõik mu orjus,
 Otsa saanu elu-käük,
 Jumalaga ma so jättä
 Kui ma kodo poole tõtta,
 Wiimse reisi sammu pääl
 Selle ilma laanen tääl.

2. Kui ma sa nüüd ärä tõtma,
 Selle maine maja seest,

Sis ja mina wasta wõtma
 Külma mulla majakest,
 Kon wõt mina rahun olla,
 Kuni Jeesus wõtap tulla
 Hauda üles awama,
 Koolnuil' kohut pidäma.

4. Mattusje pääl.

47.

Wiis: Kes Jumalat nii laseb tetta.

Nüüd Jumalaga aijakene,
 Mo kallis puhkamise paik!
 Nüüd Jumalaga hawwakene,
 Mes rahu täis ja tülist wai!
 Nüüd Jumalaga, kuni ma
 Ka siija tule hengäma!

V 80
1

3.50

160/287

Al 893

Önnis

Гинд 15 коп.